

Поліська глибинка

Фото з домашнього архіву Олени КОВАЛЬ.

Коли велика вода, то добратися до Надрічного можна лише на човні

А якщо суходолом,
то треба подолати кілька
десятків кілометрів

Це маленьке село, що на Камінь-Каширщині, судячи з кількості жителів, яких можна порахувати на пальцях рук, по суті, приречене на вимирання. І все ж воно живе. І житиме, маючи таких вихідців, які не забувають, де закопана їхня пуповина. Думка про друге дихання Надрічного не покидала мене після того, як недавно тут побувала

с. 6-7 >>>

Найсмачніша вода,
як каже Марія Коваль,
з рідної криниці.

Ось так 6 років тому і ми човном
пливли в це мальовниче
маленьке село.

Влада і громада

Фото із сайту обласної ради.

«Ми будемо всі разом працювати, щоб Волинь та Україна ставали успішними», — заявив новообраний парламентар Вячеслав Рубльов, вітаючи пані Ірину після присяги.

Ірина ВАХОВИЧ — перша жінка, яка очолила Волинську обласну раду

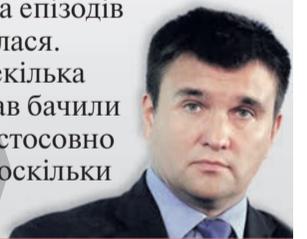
с. 5 >>>

Пряма мова

Павло КЛІМКІН,
міністр закордонних справ України, заявив, що канцлер
Німеччини Ангела Меркель дивилась український
серіал «Слуга народу»:

Я вам можу відкрити таємницю, що коли стала зрозумілою динаміка рейтингу Зеленського, навіть для канцлера Німеччини Ангели Меркель її команда нарізала декілька епізодів з серіалу, щоб вона подивилася.

...Я точно знаю, що ще декілька міністрів закордонних справ бачили серіал і питали мою думку стосовно цього. Назвати їх не можу, оскільки не питав у них дозволу.

РЕКЛАМА

НІКОЛИ НЕ ХВОРИТИ? Легендарний «Бальзам Болотова!»

«Я працюючий пенсіонер. Поважний вік, навантаження на роботі, та ще й іжа з хімікатами. Здоров'я відчутно погіршилося. Йти в лікарню не хочеться, нині це ой як накладно. На роботі пожалівся колезі на постійну втому, підвищений цукор у крові, тиск, болі в печінці й шлунку, хворі суглоби... Друг послушав з розумінням, і порадив мені бальзам українського вченого Бориса Болотова. Я поміркував собі, що гірше точно не буде, та й ціна доступна. Вже після двотижневого прийому бальзаму пройшла печія, нормалізувалися тиск і цукор, шлунок запрацював, як годинник, а витривалість зросла в рази. Загалом хочу подякувати Борису Васильовичу за таку корисну роботу!»

Бальзам сприяє: • нормалізації роботи всього шлунково-кишкового тракту; ліквідує закрепи; • балансує вміст цукру в крові, сприяє очищенню судин від солей жирних кислот; • розщепленню старих хворих клітин, а також клітин хвороботворних організмів; • підвищенню імунітету організму; • позбавленню від печії, гастриту, виразки шлунка, герпору, герпесу... • запобіганню інсульту, інфаркту, аритмії, атеросклерозу кровоносних судин, розщепленню бляшок у судинах.

250 ml
360 грн.

500 ml
490 грн.

**УВАГА! Кожному замовнику —
брошура Б. Болотова У ПОДАРУНОК.**

*вартість дзвінків згідно тарифам оператора.
Поштові витрати сплачує отримувач

замовляйте телефонами: (050) 271-28-88
або ЗАПИТУЙТЕ В АПТЕКАХ СВОГО МІСТА! (067) 794-25-27

САМОЛІКУВАННЯ ШКІДЛИВЕ ДЛЯ ВАШОГО ЗДОРОВ'Я

Висн. ДСБЕ № 602-123-20/1817

Доброго дня вам, люди!

Фото enve.ua

Сонячний Богданчик буде екскурсоводом

Лучанин Богдан Кравчук — перший в Україні студент із синдромом Дауна, який отримав роботу за спеціальністю

Лариса ЗАНЮК

2014 року в газеті «Волинь» його відкрила журналістка й історик Леся Бондарук, яка готувала Богдана до ЗНО з історії та до вступу на історичний факультет Східноєвропейського національного університету імені Лесі Українки. Публікація про сонячного студента-історика набрала тоді багато схвальних відгуків, він став героєм місяця та отримав наш «Крилатий плуг» — відзнаку за те, що окрилив свою мрію, здійснив її, вступив до вишу. Любов до історії хлопець успадкував від дідуся Василя, який розповідав про гетьманів, козаків та назвав онука на честь Богдана Хмельницького. Дідусеву справу продовжила мама Євгенія Кінах, допомагала здійснити синову мрію про вступ на історичний факультет, супроводжувала на навчання. І нещодавно сенсаційна звістка облетіла країну: хлопцеві із синдромом Дауна, який першим із таким діагнозом отримав в Україні вищу освіту, запропонува-

Фото Олександра ФІЛЮКА.

У липні 2014-го Богдан здійснив мрію про освіту й отримав «оскар» від наших читачів.

ли посаду екскурсовода у Волинському інституті післядипломної освіти. Директор ВІППО Петро Олешко впевнений, що юнак впрацює, та заохочує його зробити авторські екскурсії на цікаві

теми. Водночас Богдан отримав від благодійного фонду «Тільки разом» щомісячну стипендію у 3 тисячі гривень.

У серпні молодого історика вже чекають на роботі.

Ціни кусаються

Вже й серпень на порозі, останній місяць літа. Тож господині розпочали сезон закуток

Євгенія СОМОВА

Огірки, до їхньої радості, подешевшали. Кілограм тугеньких корнішонів на луцьких ринках можна купити за 12–15 гривень. Крупні плоди ще дешевші — 8–10 гривень. Огірки після теплих дощів пішли в ріст. Тож їх зараз досталось. А ось помідорів небагато. Відповідно й ціни на них високі, як на цю пору.

— Де ж це бачено, щоб наприкінці липня помідори коштували 45 гривень, — обурювалася на Центральному ринку жіночка.

— Так то ж домашні, — виправдувалася продавчиня. — Подивіться які свіженькі, соковиті.

Помідори і справді були як намальовані, але платити за них захмарну суму жінці не хотілося, тож пішла до прилавків, на яких були дрібніші, херсонські. В останні дні вони подешевшали. Кілограм можна купити за 22–24 гривні. Ціна на крупніші стартує від 30 гривень. У супермаркетах вона ще вища.

Продавці кажуть, що причина високої вартості в тому, що томатів мало. За останні роки скоротилися площі під ними. Це пов'язано зі зниженням попиту на сировину з боку переробників, які раніше працювали на російський ринок. Негативно вплинула на ціну й нинішня погода. Тож, судячи з усього, вартість томатів у серпні буде значно вищою, ніж торік.

Огірки підживлює... бражкой

Від дачників, котрі їздять дизелем на Сапіжанку, вже почув чимало корисних порад

Костянтин МОРОЗ

Нещодавно пані Ліда розповіла про власний спосіб захисту помідорів від фітофтори — жінка обробляє кореневища та розсаду томатів дріжджовим розчином на своїй дачі в Лаврові. Від іншої пасажирки у крилатому капелюшку дізнався про цікавий рецепт підживлення огірків. Вона запевняє, що це її власне агрономічне відкриття.

— Заколоти бражку, — ділиться дачниця. — Тільки не таку, як на самогонку. Кілограм цукру розчинити у відрі теплої води, додати 250 грамів звичайних дріжджів. Залишити на 7–10 днів. Коли вона забродить і з'явиться свіжа піна, можна використовувати. Але потрібно розбавляти (один літр на відро) і поливати кущі. Огірки ростуть, як тісто від дріжджів. Уже третій рік маю такий урожай, що вистачає мені й сусідам.

У ківерцівській лікарні запрацювала бібліотека

Тутешня районна книгозбірня відкрила у поліклініці РТМО пункт видачі літератури

Євгенія СОМОВА

Любителі книг відтепер матимуть можливість ознайомитися з новинками художньої літератури, взяти твори улюблених письменників, а медики — почитати фахові видання, журнали.

Пункт видачі працюватиме щовівторка та щочетверга з 9–11 до 13–ї години. Чекатимуть тут і на мешканців мікрорайону лікарні. Вони теж можуть стати

читачами. Директор Ківерцівської централізованої бібліотечної системи Любов Михальчук, розповідаючи про ідею створення пункту, зазначила:

— Нині, у час розвитку різноманітних інформаційних технологій, завдання книгозбірні у тому, щоб задовільняти потреби читачів і відповідати на запити «цифрового покоління». тож наші бібліотеки шукають нових підходів до нього.

31 ЛИПНЯ

Сонце (схід — 5.43, захід — 21.05, тривалість дня — 15.22).

Місяць у Раку, Леві. 28–29 дні Місяця.

Іменинники: Іван.

1 СЕРПНЯ

Сонце (схід — 5.43, захід — 21.09, тривалість дня — 16.26).

Місяць у Леві. 29–30–1 дні Місяця.

Іменинники: Роман, Серафим, Степан.

«Він нам пам'ять повернув!»

Днями в редакцію зайшла схвильована ковельчанка Людмила Мартинюк, уродженка Туличева Турійського району. 17 липня 1943 року її рідне село спалили німці, перед тим закатували й знищивши понад 75 осіб, серед них і 6-місячну сестричку та дідуся Людмили Петрівни. Цей гіркий спогад житиме в її серці довіку

Лариса ЗАНЮК

З часом останки мучеників перепоховали на сільському кладовищі, а місце трагедії вже почало заростати бур'яном. І ось знайшлася Людина — Олександр Посполітак, дитинство якого минуло в цьому селі, — котра поставила кам'яний хрест, огородила, означивши навіки, що це місце — «пам'ять невинно убієним 75 односельчанам». Туличівці безмежно вдячні цьому сердечному чоловікові за такий безкорисливий вчинок. Завдяки йому ця подія закарбована для нащадків: історія не знає забуття, і хоч людська пам'ять коротка, про масову трагедію в Туличеві нагадуватиме хрест, який щоразу кликатиме селян на молитву за загиблими, а вони із небес проситимуть милості для живих.

Магнітні бурі у серпні:

Невеликі — 2, 4, 17, 27, 29 і 31 числа.

Середні — 18, 19, 20.

Потужні — 1, 5, 6 і 8.

Джерело: kanalukraina.tv.

Допоможіть знайти втрачений документ!

Загублене посвідчення учасника бойових дій (серія УБД № 441762), видане 20 серпня 2018 року на ім'я Речун Федір Іванович, прошу повернути за винагороду. Тел. 066 4052362.

Погода

Дощовий липень передає естафету серпню

За прогнозом чергового синоптика Волинського обласного гідрометеоцентру Надії Голі, **30 липня** — мінлива хмарність, короткочасний дощ, грози, подекуди град. Вітер північно-східний, 5–10 метрів за секунду, вдень місцями пориви — 15–20. Температура повітря вночі — 16–21, удень — 24–29 градусів тепла. **31-го** — мінлива хмарність, невеликий короткочасний дощ. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 12–17, удень — 21–26 вище нуля. **1-го серпня** — мінлива хмарність, без опадів. Вітер північно-західний, 5–10 метрів за секунду. Температура повітря вночі — 10–15, вдень — 21–26 із позначкою «плюс».

Температура води в річці Стир та озері Світазь — +21 градус.

За багаторічними спостереженнями, найтепліше 30 липня було 2005 року — плюс 33, найхолодніше — 1962-го — 7 градусів із позначкою «плюс».

У Рівному 31 липня погода буде похмурою, без опадів. Температура повітря — плюс 18–25 градусів. **1-го серпня** — без опадів, 12–24 градуси вище нуля.

Ведуча рубрики
Євгенія СОМОВА.

Тел. 72–38–94.

■ Добра справа

Військові та працівники «Мотору» планують реалізувати ще не один спільний проєкт.

Не обов'язково бути пілотом, щоб мати крила!

Волинські авіаремонтники подарували вишиванки українським соколятам

Бойові винищувачі та іграшкові літаки, військова форма й вишиванки, армійська дисципліна та дитячі пустощі... Таким яскравим і контрастним видалося родинне свято, яке влаштували для 204-ї Севастопольської бригади працівники Луцького ремонтного заводу «Мотор» і підприємства «Едельвіка»

Вони працюють, щоб українські діти були у безпеці.

Дехто тільки мріє літати!

Вітаючи учасників дійства, директор авіаремонтного підприємства Володимир Маракулін наголосив: «У нас із вами спільна мета — ми робимо все, щоб підвищити обороноздатність нашої Батьківщини. А гарне майбутнє — це, безумовно,

блакитне мирне небо і щасливі діти!»

Принаймні цього дня малеча, яка прийшла на роботу до своїх батьків, справді тишилася, адже не щодня вдається посидіти в кабіні справжнього бойового літака ще й отрима-

заводом «Мотор», оберігають вас і ваші сім'ї, щоб була злагода в родині і мир на нашій землі», — побажав авіаторам голова правління ПрАТ «Едельвіка» Юрій Переходько. Він запросив військових із дітьми відвідати своє підприємство.

Командир 204-ї бригади полковник Ігор Кисельов подякував заводу за співпрацю і підтримку, зауважив, що щасливі очі дітей та усмішки — найкращий доказ того, що свято вдалося. До речі, пану полковникові організатори також підготували сорочку.

Захід влаштувала первинна профспілкова організація заводу та рада трудового колективу підприємства. Голова профспілки Юрій Сікачов зазначив, що дружба їхніх працівників з військовими — закономірна, адже їх об'єднують і літаки, і любов до України, й обереги на вишиванці. А спільне свято дає змогу службовцям бригади і представникам заводу побачити і відчути один одного.

Завод «Мотор», який є лідером авіаремонтної галузі, та підприємство «Едельвіка» вкотре продемонстрували високий рівень соціальної відповідальності та турботу про військовослужбовців. Добродійники пообіцяли зберегти цю традицію й надалі.

«Заради таких хвилин і варто працювати. Звучить Гімн України, офіцери віддають честь, а дівтора повсідалась на ногах у військових», — поділилася емоціями розпорядник свята Наталя Кононович. Тож головним побажанням організаторів цього «недитячого заходу» для військових було побажання чистого неба. ■

Леонід ОЛІЙНИК

Акція «Майбутнє у вишиванках» відбулася на території військової частини, де базується 204 Севастопольська бригада тактичної авіації імені Олександра Покришкіна. Захисники, які не зрадили Україну під час анексії Криму, торік передислокувались до Луцька. І хоча більшість присутніх відзначила відкритість та гостинність волинян, звикнути до нового міста їм було доволі складно. Саме тому ДП «ЛРЗ «МОТОР» уже не вперше влаштовує для військових родинні свята, аби вони почувались тут, як удома.

«ДП «ЛРЗ «МОТОР» уже не вперше влаштовує для військових родинні свята, аби вони почувались тут, як удома.»

ти яскравий подарунок. Організатори заходу підготували святкові сорочки для сотні дітей військовослужбовців. Кожному знайшлася обновка впору. Старший сержант Юліана Погосян із Херсона каже, що її донечка Яна у цій вишиванці піде перший раз у садочок, а от батько 8-місячної Лізи, капітан Євген Лисенко з Черкащини, розповів, що про дошкільну освіту своєї малечі ще не думав. Йому сподобалася Волинь: мовляв, тут не так спекотно, як на півдні країни, і люди дуже привітні.

«Нехай вишиванки, які ми сьогодні даруємо разом із

Цифри Факти

На День міста, 28 липня, у Володимир-Волинський приїхав «старовижівський соловейко», від якого вже фанатіє вся Україна, — Ярослав Карпук. Жителі

Княжого града отримали море емоцій, адже це унікальний співак, чий вражаючий голос, манера виконання і стиль торкаються глибин душі.

Фото 1 plus 1.ua.

В Острозці Млинівського району Рівненської області відкриють музей Ігоря Єремєєва (на фото). У місцевому ліцеї завершують

створення експозиції пам'яті народного депутата України, благодійника та мецената. Реконструкція торкнеться як самого закладу, так і території навколо. Оцінити перші результати модернізації (дизайнер-виконавець Костянтин Петрук) можна буде вже в середині серпня.

Фото unian.ua.

Погляд

Катерина ЗУБЧУК,
заслужений
журналіст України

Усі ми так любимо озеро Світязь

А чи комфортно йому в наших «обіймах»?

Цьогорічний кількадекільний відпочинок на базі журналістів Волині на українському Байкалі припав на кінець червня. Як і зазвичай, при в'їзді в село Світязь дочка стишує хід автомобіля — зупиняємося, щоб купити дрова для мангала. В'язки полін — майже біля кожного обійстя. Це теж літній заробіток для місцевих жителів. Побачивши, що є покупці, з двору виходить господиня поважних літ. Прихвалює свої дрова і каже: «Будете добре згадувати бабу» (справді згадували, і то по-доброму, бо поліна, як і говорила жінка, були і сухі, і жаркі, тож із приготуванням шашликів проблем не мали). Слово за словом — і світязянка уже припрошує до себе «на постій». Почувши, що в нас є де зупинитися, продовжує зі здивуванням: «І де ви там усі діваєтеся?.. Ідуть і ідуть машини...» Минають її хату відпочивальники, мабуть, через те, що трохи далеченько вона від озера. Але ж, як говорить господиня, тут добре — тихо, садочок гарний.

Оте «і де ви там усі діваєтеся?» згадалося, коли ми доїхали до центрального пляжу: машин тут було стільки, як на вулиці великого міста в час «пик». І кожен із приїжджих знайшов (чи знайде) місце для проживання. Сьогодні це не проблема — біля кожної хати, особливо якщо вона неподалік водного плеса, можна побачити оголошення, що здаються кімнати. Та що кімнати — десятки спеціально збудованих котеджів пропонують свої послуги. Правда, і ціни «кусаються». Але пропозиція залежить від попиту. А він, видно, є. Перлина Світязь вабить і волинян, і жителів багатьох інших регіонів України, сусідньої Білорусі.

Ми любимо, пишаємося своїм озером. А ось чи комфортно йому в «обіймах» нашої любові? Чи не знемагає воно від такої кількості відпочивальників? З приводу цього за нагоди мала розмову із науковим співробітником Шацького національного природного парку Петром Юрчуком. І почула, що, за висновком науковців, Світязь може лише за один день прийняти понад 100 тисяч осіб. Це з розрахунку 200 квадратних метрів на одну людину (свого часу німецький учений Хаус довів, що саме за такої умови збережеться здатність водойми до са-

мовідновлення). Фактично ж за весь сезон, який тут короткий, на цьому озері буває тільки 7 тисяч чоловік. Тож у цьому плані нібито немає ніякої проблеми.

Але ж, коли проводилися розрахунки, то бралася територія всього озера. Тим часом ми ж знаємо, що більшість відпочивальників воліє зупинятися у селі Світязь. Таким популярним місцем давно стало ще й урочище Гряди з його численними базами. Щоб український Байкал трохи розвантажити, виявляється, ще у 2006 році проект організації території, охорони, відтворення та рекреаційного використання природних комплексів і об'єктів Шацького національного природного парку був доповнений. Передбачалося будівництво рекреаційних об'єктів і на інших озерах, яких у Шацькому краї понад два десятки: зокрема таких, як Пулемецьке, Соминець, Люцимир. У цьому переліку було й озеро Світязь, але вже з боку села Пульмо, де менше відпочивальників. На жаль, з того часу минуло 13 літ, а цю пропозицію ніхто і не почав реалізовувати. По суті, зараз вже й нема як це зробити: оскільки йдеться про землі запасу сільських рад, то місцева влада пороздавала їх під будівництво дач.

Тож і надалі облюбованим місцем відпочинку, крім Гряди, залишається село Світязь біля озера з однойменною назвою. Тут уже й інфраструктура за останні десятиліття розбудувалася, що теж дуже важливо.

І хоч науковці стверджують, що для Світязя реальна кількість відпочивальників зовсім не страшна, ми маємо не лише користуватися цією перлиною, а й дбати про неї. Ця думка актуальна особливо сьогодні, коли волинська перлина серед літа катастрофічно обмілів. Це все — природа, як дехто каже, з якою не посперечаєшся. І все ж не можна надіятися тільки на Бога. Якщо справді той шлюз, з якого вода втікає в озеро Луки-Перемут, може, як вважають спеціалісти, хоч якоюсь мірою врятувати ситуацію, то його реконструкція має стати для відповідних служб найпершим пунктом уже сьогодні, а не завтра. Аби не сталося так, що закінчиться сезон, а ще восени дощі підуть і озеро стане повноводнішим, і забудеться проблема до наступного літа... ■

Новини краю

РІВНЕ НАКРИЛА НАЙПОТУЖНІША ЗА ОСТАННІ РОКИ ЗЛИВА

26 липня, за даними синоптиків, в місті випала майже півмісячна норма

Валентин СТАВСЬКИЙ

Внаслідок цього в обласному центрі та Рівненському районі було підтоплено будинки і прибудинкові території, а також автомобільні дороги на вулицях Степана Бандери, Дворецькій, Київській, Кавказькій. Підрозділи головного управління ДСНС України у Рівненській області здійснили 10 виїздів на буксирування легкових і вантажних транспортних засобів.

Від служби ДСНС для ліквідації наслідків негоди було задіяно 21 одиницю техніки, 52 бійці особового складу.

Усього витягнули з пастки 43 автомобілі.

У Рівному на багатьох вулицях відкачували воду з підвальних приміщень 54 житлових будинків і 17 адміністративно-громадських будівель. Від служби ДСНС для ліквідації наслідків негоди було задіяно 21 одиницю техніки, 52 бійці особового складу.

3 водняної пастки рятувальники витягнули 43 автомобілі.

Громадянам, які через велику воду у Рівному втратили на вулицях державні номерні знаки, радять повідомляти про це за телефоном «102». Хто має таку знахідку, то її можна віддати за адресою патрульної поліції: м. Рівне вул. Степана Бандери, 14-а або м. Рівне вул. Пушкіна, 4 (Рівненський міський відділ Нацполіції).

А ось список державних номерних знаків, які після

зливи минулої п'ятниці вже передали працівникам патрульної поліції: ВК0358СІ, ВК0487АХ, АС0558СА, ВК0677ВС, ВК2660СВ, ВК3029ВХ, ВК8888ІТ, АА4658ТЕ, ВК3023АК.

Забрати їх можна за адресою: м. Рівне, вул. Степана Бандери 14-а (управління патрульної поліції в Рівненській області). При собі необхідно мати свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу. ■

П'ЯНИЙ ЧОЛОВІК ЗВАБЛЮВАВ ДІВЧИНКУ МОРОЗИВОМ

Минулого тижня до поліції із заявою про розбещення сусідом її 6-літньої онуки звернулася 69-річна жителька Волині

Богдана КАТЕРИНЧУК

Правоохоронці затримали зловмисника. Відомості внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 156 Кримінального кодексу України. Йдеться про вчинення розпусних дій щодо малолітньої особи. Санкція статті визначає покарання, зокрема, у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до восьми років.

Про це повідомив сектор комунікації поліції Волині. Додаткову інформацію з приводу факту педофілії опублікувало інтернет-видання нововолинськ.com.ua. За словами начальника міського відділу поліції Сергія Галащука, надзвичайна подія сталася у приміському селищі Благодатне. 48-річний підозрюваний на мопеді під'їхав до дитини і запитав, чи хоче вона морозива. Дівчинка відмовлялася, але чоловік, який був у стані алкогольного сп'яніння, пригостив її і завів на квартиру до товариша. А вже там учинив розпусні дії. З потерпілою працює психолог. ■

ЩО ПРИЗВЕЛО ДО ТРАГЕДІЇ НА КОПАЛЬНІ?

28 липня близько 21-ї години в Нововолинську на шахті «Бужанська» загинув 48-річний машиніст електровоза Леонід Шевчук

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Директор вугледобувного підприємства Анатолій Фролов розповів, що трагедія сталася на одній із дільниць в третю зміну, повідомляє нововолинськ.com.ua. «Машиніст електровоза їхав виконувати робочі обов'язки. Встав на електровозі і головою зачепився за рами транспортного засобу. В результаті він отримав травми несумісні з життям. «Швидка» приїхала і лише зафіксувала смерть. Зараз усі деталі цієї трагедії вивчає спеціальна комісія», — розповів Анатолій Фролов.

Як повідомили в секторі комунікації поліції Волині, відкрито провадження за ч. 2 ст. 272 Кримінального кодексу України (порушення правил безпеки під час виконання робіт із підвищеною небезпекою). Триває досудове розслідування. ■

Тільки факт

У селі Самостріли Корецького району Рівненщини під час заправки загорівся комбайн. Водій отримав опіки, його госпіталізували до місцевої лікарні. Вже за годину полум'я рятувальникам вдалося загасити (на фото). Поле із зерновими, поблизу якого і сталася пожежа, вціліло. Правоохоронці встановлюють причину виникнення вогню.

■ **Влада і громада**

Фото Костянтина ГАРБАРЧУКА.

Пані голова отримала авансом дві п'ятірки.

ІРИНА ВАХОВИЧ — ПЕРША ЖІНКА, ЯКА ОЧОЛИЛА ВОЛИНСЬКУ ОБЛАСНУ РАДУ

Попередній керівник найвищого представницького органу краю Ігор Палиця нещодавно став народним депутатом по Луцькому мажоритарному округу № 22

Пленарне засідання позачергової 24-ї сесії Волинської обласної ради запам'яталося тривалими таємними голосуваннями. Їх було аж чотири. Два запланованих і два — несподіваних. Підсумок — повне перезавантаження керівництва. Вперше головою стала жінка, представниця «УКРОПу» Ірина Вахович. До обрання вона очолювала бюджетну комісію. Замість Олександра Пирожика першим заступником працюватиме інший «свободівець» — Юрій Поліщук

■ **Кость ГАРБАРЧУК**

Ще до початку засідання журналісти спостерігали, чи прийшов хтось у зеленому одязі й жартома запитували один одного:

— Чому не у президентських кольорах? Не стежиш за останніми модними тенденціями?

«Мої двері будуть відкриті для кожного депутата із будь-якої фракції.»

Порядок денний 24-ї сесії змінювався кілька разів. Серед 32 питань головне — про дострокове припинення повноважень депутата та звільнення з посади голови Волинської обласної ради Ігоря Палиці. Він переміг в окрузі №22 в місті Луцьку й представлятиме обласний центр у парламенті. Як стало відомо, Ігоря Петровича на сесії не буде, він у важливих справах у столиці. Про це оголосив його радник Вячеслав Рубльов.

Без запитів та запитань засідання розпочав перший заступник голови обласної ради Олександр Пирожик. У залі зареєструвалося 56 де-

перший заступник Олександр Пирожик. І знову — два таємні голосування. Замість одного «свободівця» обрали іншого. Тихого й скромного на сесіях депутата Юрія Поліщука. Кандидатуру нового першого заступника голови облради підтримали 45 обранців, 10 голосували «проти».

Розглянули також заяву про дострокове припинення повноважень депутата Вячеслава Рубльова, який виграв виборчі перегони в окрузі №20. Саме він почував себе іменинником, приймав вітання й ніби «літав» на крилах у залі та в кулуарах ще до початку засідання.

Тільки після цього приступили до розгляду поточних питань порядку денного, за які голосували фактично без обговорення. Внесли зміни до кількох регіональних програм, ухвалили план роботи на друге півріччя.

Новим керівником ключової бюджетної комісії обласної ради став депутат Михайло Імберовський. На початку цієї каденції він очолював фракцію партії «Самопоміч», але згодом перейшов в «УКРОП». ■

■ **Пряма мова**

Ірина ВАХОВИЧ, голова Волинської обласної ради:

Насправді це для мене визначальний день, який важко порівняти з іншими в моєму житті. Дякую всім, хто до цього мене вів. Дякую своїй фракції, яка висунула мою кандидатуру, і всім депутатам, які за мене проголосували. Це перший мій досвід у політиці, я всього 4 роки в облраді. Я людина освіти, а сьогодні, виходить, ви поставили мені дві п'ятірки. (55 голосів «за» — Ред.) Обіцяю плідно працювати і виправдати ваші очікування. Мої двері будуть відкриті для кожного депутата із будь-якої фракції. Я — людина, яка налаштована на чіткі конкретні результати. Через те буду вникати в кожен сферу та напрям діяльності.

■ **О часи! О звичаї!**

І знову бізнесмену серед ночі кинули на подвір'я РГД-5...

Проте співпрацювати з правоохоронцями Юрій Юхимчук не поспішає

Гранати у Рівному за останні два роки вибухають так часто, що кожен новий випадок уже нікого не дивує. Поліція щоразу відкриває провадження за фактами хуліганства. Бо до замаху на вбивство вибухи не дотягують з однієї причини — кидають гранати зазвичай на подвір'я, а не у будинок, та й летять не «лимонки», а РГД-5 (на фото), які мають невелику вибухову силу. Таким чином місцеві бізнесмени передають один одному «привіт»

■ **Левко ЗАБРІДНИЙ**

У травні гранату кинули у будинок рівненського забудовника Олега Каштана, а днями — вже на подвір'я неpubлічного рівненського бізнесмена Юрія Юхимчука, який володіє кількома хлібозаводами на Рівненщині та відомим дорожнім підприємством.

60-річний Юрій Юхимчук із дружиною живе на вулиці Ботанічній, що поблизу гідропарку в Рівному. Вибух на його подвір'ї пролунав близько пів на третю ночі. Як повідомили правоохоронці, оглянувши місце події, РГД-5 кинула «невідома особа, перебуваючи біля воріт обійстя». Граната пошкодила фасад одноповерхового будинку, гаражні ро-

терпілі кажуть, що вони старанні господарі та підприємці, що ніяких проблем у них не було. Але як показує практика, вибухи — це результат того, що найближчі люди між собою чубляться. Потерпілий в останньому випадку каже, що він чистоплотний бізнесмен. Хоча чисто вести бізнес на сьогоднішній день непросто, тим паче, що його фірма працює на ринку харчових продуктів, де висока конкуренція.

Юрій Юхимчук — неpubлічна людина, проте має частки у багатьох відомих підприємствах Рівненщини. Зокрема, він є бенефіціаром «Сарненського хлібозаводу», «Кузнецовського хлібозаводу», а також співвласником «Рів-

«Усі потерпілі кажуть, що вони старанні господарі та підприємці, що ніяких проблем у них не було. Але як показує практика, вибухи — це результат того, що найближчі люди між собою чубляться.»

летні ворота та автомобіль «Audi Q7», який був припаркований на подвір'ї.

На момент вибуху в будинку перебували бізнесмен та його дружина. Ніхто з них, за повідомленням поліції, не постраждав. За фактом відомості внесли до Єдиного реєстру досудових розслідувань за частиною 4 статті 296 Кримінального кодексу України (хуліганство). Проте шукати хуліганів будуть довго, бо родина бізнесмена, кажуть правоохоронці, допомагати слідству не поспішає.

— Всі випадки вибухів у Рівному подібні: здійснені з неділі на понеділок, а потерпілі не відкривають сторони свого життя, які б нам могли вказати на робочу версію, — зазначає начальник рівненського відділу поліції Василь Зелінський. — Коли ми самотужки збираємо докази, це робота кропітка і тривала. Усі по-

не-Борошна», товариства «Кортекс ЛТД», яке працює у сфері торгівлі, «Колоса», що надає в оренду вантажні автомобілі, «Панди», що займається посадим електров'язком, а також «Рівнеавтошляхбуду» — підприємства, яке часто виграє тендери на ремонті доріг у краї. У кількох підприємствах пан Юхимчук — бізнес-партнер ексдепутата Рівненської облради Валерія Богущького. За даними YouControl, Юрій Юхимчук також мав спільний бізнес із нинішнім депутатом облради Юрієм Благодиром. ■

Поліська глибинка

Найстарша жителька Надричного Ефросинія Пивоварчук із рідного місця і не думєє зриватися.

Ось такі вареники ліплять вихідці із села над Стоходом!

Олена Коваль у сільській святині: і для жінки, родом із Ковеля, рідною стала мала батьківщина чоловіка.

КОЛИ ВЕЛИКА ВОДА, ТО ДОБРАТИСЯ ДО НАДРІЧНОГО МОЖНА ЛИШЕ НА ЧОВНІ

А якщо суходолом, то треба подолати кілька десятків кілометрів

Це маленьке село, що на Камінь-Каширщині, судячи з кількості жителів, яких можна порахувати на пальцях рук, по суті, приречене на вимирання. І все ж воно живе. І житиме, маючи таких вихідців, які не забувають, де закопана їхня пуповина. Думка про друге дихання Надричного не покидала мене після того, як недавно тут побувала

Цього року на Трійцю місцеві жителі і ті, хто колись поїхав звідси у світ, зробили біля каплички фото на пам'ять.

Катерина ЗУБЧУК

«ВИ Б БАЧИЛИ, ЯК ТУТ ЛЮДНО НА ТРІЙЦЮ...»

Здавалося б, чого їхати в Надричне? Уже ж була тут, поіменно знаю тих людей, які тримаються свого села до останнього. Більше того — у червні 2013-го, коли журналістські стежки завели мене у цю поліську глибинку, Стохід був повноводий, заплава дуже розлилася, тож мала можливість не з розповідей, а на практиці відчувати, як живеться місцевим людям. Щоб добратися до сільської ради у Боровне (тепер тут старостинський округ) і навпаки, мешканці Надричного муслили долати водну перепону човнами або об'їжджати десятки кілометрів трасою через сусідній Маневецький район. І тоді Михайло Оліферчук, який очолював Боровненську сільську раду, а нині керує Гута-Боровненською об'єднаною територіальною громадою, взявши весло, човном переправив нас на другий берег. Тож коли якось зателефонувала Михайлові Івановичу і сказала, що знову збираюся в Надричне (що, мовляв, там нового), то почула: — Та все по-старому, як і було... Правда, за словами Михайла Оліферчука, це менше жителів стало. Померла і Ганна Лішук — одна з героїнь публікації у «Волині» 6 літ тому. І пари подружньої — однієї-єдиної на все село — уже нема, бо овдовіла Марія Коваль. І все ж, слово за словом, ми дійшли думки, що перемінні сталися. І не лише такі сумні, що пішов хтось у засвіти, — тепер у селі, яке ніколи не мало церкви, є православна капличка, де можуть помолитися і жителі, які до останнього бережуть Надричне, і його вихідці, дорога яких час від часу лежить сюди. А найбільш людно у цьому маленькому селі буває на Трійцю, бо вже стало традицією, що з чимей легкої руки злітаються на малу батьківщину ті, хто свого часу подався у світ.

кого з ними вже ніколи не буде. А цьогогоріч свято на перший день Трійці було особливе. Як кажуть люди, згадуючи цей день, стільки священників тут ніколи не бачили. А очолив соборне богослужіння настоятель Свято-Михайлівського храму села Гута-Боровненська протоіерей Олександр Кулик.

«ГРОШІ НА КАПЛИЧКУ ЗБИРАЛИ УСІМ МИРОМ: ВІД КОВЕЛЯ ДО ПІТЕРІ І УРЕНГОЯ...» Роман Коваль — один із наймолодших, хто покинув свого часу Надричне, а тепер ніби знов прирід до нього. Чоловік уже давно став ковельчанином, але одною ногою (а може, й двома) стоїть тут, бо має у рідному селі бізнес. — Школу в Боровному я закінчував, — розповідає він. — Добре пам'ятаю, як човном добирався через Стохід чи по кладках переходив, коли менше було води. При мені у Надричному вже й початкового навчального закладу не було, а мій брат ще ходив тут у 1–4 класи. Після служби в армії Роман декілька років їздив по заробітках, як і його односельчани. А потім отаборився в Ковелі. Одружився, працював у дорожній міліції. Зараз у подружжя двоє синів: старшому Іллі — 13, Артему — молодший на 5 літ. — Де б я не був, — каже чоловік, — мене завжди сюди тягнуло, бо тут пуповина моя заплана. Вирішив свій бізнес започаткувати у Надричному. Відкрив пилораму, якийсь час і паливний брикет робив, поки це не стало збитковим. А коли за станом здоров'я вийшов на пенсію по групі, то більше тут живу, як у Ковелі. Бо і для здоров'я краще — у селі, ще й такому спокій-

ному, нервуеш менше. Сім'я так і залишилася в місті. Але дружина й сини теж люблять бувати тут. Йдемо від пилорами, де зустрілися, до батьківської хати Романа Ковалю — до рідного куточка, який так і не відступив чоловіка. Зараз вона використовується як складське приміщення, а поряд — ошатний будиночок, до речі, зі зручностями, як зауважив мій попутник, щоб сім'ї жилося з комфортом. Діти проводять у Надричному не лише літо — у будь-яку пору року при-

а в батьківській хаті літує, й інші земляки підтримали його.

А потім громадою і побудували. Складська грішми — то що скільки міг. У місцевих бабусь зайвої копійки немає, а все ж по гривень 200 з пенсії виділяли на благодійну справу. Нашадки надричненців з усіх усюд перераховували гроші. Деревину на капличку самі ініціатори будівництва заготовляли і зробили її своїми руками.

«НЕ ДОПУСТИЛИ, ЩОБ БАТЬКІВСЬКА ХАТА БУР'ЯНОМ ПОРОСЛА»

Коли розмовляла з Романом Ковалем, його дружиною Оленою, яка родом із Ковеля, але вже тут стала своєю, мене не покидала думка: у Надричного ніби друге дихання відкрилось. І сталося це завдяки ось такій прив'язаності вихідців із села до своєї малої батьківщини. Це відчуття переживала і при зустрічі з подружжям Кадир — Анатолієм і Любов'ю, про яких уже чула від Романа. Того дня вони були на батьківському обійсті з онукою Еліною, її двоюрідною сестричкою Дашею. До їхньої хати я завернула, побачивши здалеку толоку — Анатолій Кадир з своїм братом Миколою, що живе в Луцьку, товаришами, які приїхали і з обласного центру, і з села Оленине, що на Камінь-Каширщині, працював на ремонті хати. Як казав, задумав розширити її, щоб було місце для ванни, туалету. А ще чоловік ось так говорив про те, що повернувся у рідне село: — Прийшла та пора, коли потягнуло до малої батьківщини — захотілося пожити на природі...

Дружина Анатолія Васильовича Любов Тимофіївна поралася на кухні. Пельмені ліпила на обід для чималої компанії. У хаті, де й спекотного дня було прохолодно, як у музеї: на стінах — вишивані рушники, на ліжках — подушки з вишитими прошвами. У рамці — фотознімки родини. Як зауважила жінка, це світліни із золотого весілля свекрів, яких, на жаль, уже нема на цьому світі. — Чоловік дуже хотів на батьківщину, — розповідає Любов Тимофіївна, — а я, як його половинка, мусила підкоритися. У хаті все, як при батьках, по можливості підтримуємо, косметичний ремонт робимо. Не допустили, аби хата поросла бур'яном. А щоб онуки охочише їхали сюди, то й зручності хочемо зробити.

«ДУМАЛА, Й ДНЯ ТУТ НЕ БУДУ, ЯК ЧОЛОВІКА НЕ СТАНЕ»

Звичайно, я не могла не зустрітись з тими «останніми із моікан» — місцевими жительками, які не покинули за будь-яких обставин свого села. І найперш зайшла у хату Марії Коваль, яку вже знала, бо шість років тому вона і її чоловік Микита були одною-єдиною подружньою парою в Надричному. Тоді, пригадую, на прощання почула таке: «Як, не дай Бог, одного когось не стане, то другому доведеться думати, чи тут жити, чи до когось із дітей перебиратися. А воно найкраще, коли у парі, коли одне одного підтримує». І ось, як довідалась, восени минує два роки, відколі чоловіка не стало. І тепер жінка говорить:

— Казала, що не буду тут сама й одного дня. Але не так сталося. Так Бог керує мною, з Його волі я тут, де ми з Микитою трьох дочок і двох синів виростили. І кличуть до себе діти — було б де віку доживати, але не хочу нікуди звідси йти.

Хоч і час минув чималий, як похоронила чоловіка, але не може жінка відійти від того, як сама каже, шоку, який довелося їй пережити, — «ніби в середині все обірвалося». І дивується Марія Пилипівна, «як то люди молоді розходяться, як одне одного залишають». А вони з чоловіком майже 60 років у парі прожили.

Мені вже відомо, що усіх надричненців хоронять у Боровному. Покійників переправляють через Стохід: як багато води, то човном, а як мало, то по хитких кладках тягнуть домовину. Там біля прадідівських могил похоронили і Микиту Ковалю. — Але мої дочки, — каже Марія Пилипівна, — по-іншому розпорядилися: «Мам, ми перевеземо батька машиною вкругову. Він лісином рибив — хай проїдеється понад своїм лісом, попрощається...» Я зразу й проти була, бо що ж то люди скажуть? А на другий день, як снідання несли на могилу, то і човном пливали, і пішки брели. І тоді я дякувала дочкам, що мене не послухали й батька в останню путь відправили так, як задумали.

А вже і Марію Пилипівну ми пішли до найстаршої жительки Надричного Ефросинії Пивоварчук. 91 рік буде їй скоро. Як і Марія Пилипівна, вона теж родом із Боровного, а сюди прийшла в невістки. По заробітках з чоловіком трохи їздила, щоб на хату нову заробити. П'ятеро синів виростила. Правда, двоє уже померли, «а то нема страшнішого, як дітей хоронити». До речі, коли ми зайшли до хати, то моя попутниця, привітавшись, сказала: «Привела вам працівника соцзабезу — у дім для престарілих забирати вас буде». Бабуся зустріла ці слова зі здивуванням та острахом в очах. Марія Пилипівна зразу уточнила, що це жарт, бо то, як стало зрозуміло з подальшої розмови, найстрашніше, що могло бути у її житті. По-перше, зараз бабуся не сама (син, який живе у Запоріжжі, вийшовши на пенсію, періодично буває у матері), то чого її кудись забирати? По-друге, який ще дім для престарілих, коли вона нікуди з рідного місця і не думєє зриватися? — Нема ніде лучче, як у своїй хаті, — каже Ефросинія Пивоварчук. Відкається, що всі помиралі: — Як помелом хто махнув — нікого нема, а було ж по сусідстві з хати, де куми жили.

А про те, що люди, вже нащадки надричненців, вертаються в село бодай на літо, то мої співбесідниці говорили в один голос: — І нам веселіше — вже не порожнє село. Є до кого за поміччю звернутися, попросити хліба чи продуктів купити, бо ж у нас магазина нема. А ще просять Бога, щоб дав віку, аби дожити до наступної Трійці, коли в селі буде так людно, як колись, за їхньої молодості. ■

Більше фото — на сайті VOLYN.COM.UA

Із перших уст

«У ТЕРНОПОЛІ НА МЕДИКІВ НАВЧАЮТЬСЯ ПОЛЯКИ, А ДО НАС ЖЕ ЇМ БЛИЖЧЕ...»

У липні нинішнього року Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки отримав ліцензію на підготовку магістрів на біологічному факультеті за спеціальністю «Медицина». Набір проводитимуть із 2020-го. «Це — черговий крок на шляху до створення окремого медичного факультету», — переконаний професор, доктор медичних наук Василь Пикалюк (на фото), який вважає, що сьогодні у виші для цього є всі можливості. Своїми думками Василь Степанович вирішив поділитися із читачами «Газети Волинь»

Галина СВІТЛИКОВСЬКА

«НАБІР СТУДЕНТІВ ПРОВОДИТИМЕМО З НАСТУПНОГО РОКУ — І БУДУТЬ СЕРЕД НИХ Й ІНОЗЕМЦІ»

— Ми пам'ятаємо, що понад 20 літ тому в університеті вже робили спробу породитися з медичною і, на жаль, безуспішно. Що змінилося з того часу, аби тепер мати впевненість у втіленні давнього задуму?

— Так, ідея створення медичного факультету народилася не вчора. Вона виникла при реорганізації Луцького педінституту в університет. Я на той час працював у Луганському, і мені запропонували взяти участь у конкурсі, адже була гостра потреба в кадрах. Тоді наш університет отримав ліцензію на 2 спеціальності — біохімія і біофізика. Та через два роки їх анулювали, бо позачергова перевірка з МОЗ «виявила»: матеріально-технічна база не відповідає вимогам. Студентів перевели в медуніверситеті Львова й Івано-Франківська, які були зацікавлені, аби ніхто на Волині не переходив їм дорогою.

Нині ліцензії видає Міністерство освіти і науки, а не Міністерство охорони здоров'я, що зменшує вплив нездорової конкуренції. Також маємо серйозну підтримку з боку керівників обласної ради і облдержадміністрації, народного депутата Ірини Констанкевич, медичної громадськості. І в нашому університеті за понад 20 літ багато зроблено: уже ведеться підготовка спеціалістів із трьох напрямків охорони здоров'я: фізична терапія, технології медичної діагностики, фармація. У перспективі додадуться медична психологія, суспільне здоров'я, що охоплює сферу санітарної освіти, тощо. А головне, виш уже одержав ліцензію на підготовку магістрів за спеціальністю «Медицина», з наступного року будемо проводити набір студентів.

— З огляду на те, що через низькі зарплати в Україні престиж цієї професії падає, а вища, які готують лікарів, більшає, можна передбачити труднощі з набором.

— Попри те, що інформація про нову спеціальність з'явилася на сайті СНУ зовсім недавно, бачимо великий інтерес випускників: тисячі переглядів, запитів, багато хто приходить на біологічний факультет

Маємо рік, щоб вирішити всі організаційні питання, підготуватися до наступної вступної кампанії, аби студенти, які до нас прийдуть, не розчарувалися у своєму виборі.

були пропозиції і з інших вишів. — У Кримському медичному університеті я відпрацював 18 років, у Сімферополі стоїть зачиненою квартира, термін контракту ще не закінчився. Мене кликали назад. І я сумую за своїм дітищем — кафедрою анатомії, яка є однією з найкращих, за колегами, студентами, які на прощання подарували мені букет із жовтих і синіх квітів, значючі і подякуючи мої погляди. Це були жовті та пофарбовані синькою білі троянди, бо знайти букет у кольорах українського прапора в Сімферополі неможливо. Там панує така гнітюча атмосфера, яку стало неслила терпіти. Постійне спілкування з представниками ФСБ, на кожній зупинці громадського транспорту через гучномовці людей лякають терористичними актами, біля пам'ятників Леніну щобиють й шпунелі гучні заходи, в центрі міста — магазин із вивіскою «Капторка», де продають військовий одяг навіть дитячих розмірів... Там у мене була більша пенсія, краща зарплата, жити можна було, але дихати ставало щораз важче. Тому й залишив Крим. Запрошували у рідний Тернопільський університет, де я навчався, захистив дисертацію, маю багато добрих друзів серед колег. Але мене, урідженцю Волині, хочеться прислухатися своєму краю.

РОЗВИВАТИ НАУКУ, А НЕ МАГАЗИНИ-«КАПТЮРКИ»

— Відстань — не основний аргумент, абітурієнти та їхні батьки оцінюють насамперед клінічну базу, рівень викладачів, а відтак і якість освіти.

— У Луцьку більшість лікарень називаються клінічними, бо на їх базі де факультет післядипломної освіти лікарів Львівського медуніверситету. Там знайдеться місце зроблено: уже ведеться підготовка спеціалістів із трьох напрямків охорони здоров'я: фізична терапія, технології медичної діагностики, фармація. У перспективі додадуться медична психологія, суспільне здоров'я, що охоплює сферу санітарної освіти, тощо. А головне, виш уже одержав ліцензію на підготовку магістрів за спеціальністю «Медицина», з наступного року будемо проводити набір студентів.

Маємо рік, щоб вирішити організаційні питання, належно підготуватися до наступної вступної кампанії, аби студенти, які до нас прийдуть, не розчарувалися у виборі. Адже медичні спеціальності, це я знаю з досвіду роботи в Тернопільському, Луганському, Кримському університетах, приваблюють найбільш підготовлених випускників — молодшу еліту.

— Василю Степановичу, ви повернулися до Луцька, а отже, вірите в успіх розпочатої справи? Хоча, напевне, після того, як залишили окупований Крим,

І коли наш ректор Ігор Ярославович Коцан, ознайомившись із досвідом медичних факультетів Сумського та Миколаївського університетів, поділився своїм задумом відкрити спеціальність «Медицина» в СНУ, то я із задоволенням взявся готувати ліцензійну справу, ввійшов до робочої групи. Звичайно, вірою, що цю хорошу ідею вдасться реалізувати, і готовий працювати задля розвитку нашого вишу. — Що ж, зичимо, аби серед ваших студентів були майбутні світила медицини. ■

■ Редакційний щоденник

Вибираєте виш? Збирайте одразу і 300-400 доларів... на дипломну

Чим переймалася і з чого дивувалася останнім часом відповідальний секретар «Газети Волинь» Тамара ТРОФИМЧУК

... АТЕСТАТАМИ, ЧЕРВОНИМИ ВІД СОРОМУ

У Сумській області податкова інспекція запропонувала репетиторам декларувати свої доходи. До цих послуг, крім платних уроків, працівники ДФС чомусь зараховують... написання курсових та дипломних робіт. Для мене ця тема особливо дражлива. Подумки я називаю її «улюблений мозоль», бо ніяк не можу зрозуміти, що то за така вища освіта, якщо людина, провчившись п'ять років в університеті, не здатна написати дипломну? На своє виправдання студенти, звісно, скажуть, що вже працюють і не мають часу. Суто по-людськи їх можна зрозуміти. Не збагну тільки одного: кому потрібна така профанація?

Ті, хто навчався у вишах раніше, будуть здивовані, почувши, що зараз писати самому дипломну роботу... не прийнято. У студентському середовищі це вважається відсталістю. Однокурсники на подібного товариша

Готові курсові та дипломні роботи від 50 грн на **5all.pro**

І таких оголошень в мережі – ціле море.

дивляться скептично, навіть з осудом, але таких диваків на групу назбирається 3–5 чоловік, решта купують роботи по 300–400 доларів. За ці гроші «виконавець» (замовити їх можна у фірмі через інтернет або конкретній людині при особистій зустрічі) не лише пише дипломну, а й готує текст захисту, бо ж свою роботу так званий автор має представити комісії та однокурсникам. Але і цього замало лінивим спудеям, чий червоний диплом мав би бути червоним від сорому. Дехто навіть написані тексти примудряється вперше побачити лише у день захисту і читати повільно та невпевнено, як першокласник.

Добре, якщо такий «дипломований фахівець» по закінченні навчання торгуватиме кросівками в інтернеті. Саме це сьогодні стає вінцем кар'єри для багатьох випускників вишів, незважаючи на витрачені батьками кошти. А якщо візьметься будувати багатопверхівки чи зводити мости? Страшно? Вже зараз

людям на голови падають стелі в супермаркетах. Що ж буде тоді, коли старші працівники підуть на пенсію, і нікому буде виправляти помилки власників куплених «дипломів»? Відповідальним за вищу освіту особам треба визначитися: якщо ці роботи не приносять користі, їх слід відмінити. Якщо користь все-таки є, бо пишучи, людина розвивається, то варто припинити «освітнянські послуги». І не закликати декларувати доходи від написання, а кваліфікувати це ремесло як адміністративне правопорушення, бажано із солідним штрафом.

... ЩО БОМЖЕМ СТАТИ ПРОСТИШЕ, НІЖ ХТОСЬ СОБІ ДУМАЄ

Майже щоранку бачу біля свого будинку брудних людей, які риються в сміттєвих контейнерах. Деякі виглядають зовсім погано — запухлі від алкоголю або голоду. Перехожі дивляться на них із відразою, хтось взагалі не помічає, а я проявляю суто

Життя іноді б'є дуже боляче, і не в кожного вистачає сили вистояти під цими ударами...

професійний інтерес: як можна дійти до такого життя?

Виявляється, що бомжі поділяються на домашніх і бездомних. У перших є житло, але воно запущене: за несплату комунпослуг там відключені вода, світло, опалення. З меблів є лише ліжко, на якому «відпочивають» після п'ятики із такими ж «товаришами». А ще існує окремий тип бомжів, схильних до бродяжництва. У цих людей наявний синдром бездомного. Їм просто хочеться жити на вулиці! Дім їм не потрібен. Вони обожнюють свободу та глибоко байдужі до власного способу життя.

«Господарі смітників» стають безхатьками, коли з якоїсь причини втрачають житло. Таких ситуацій буває чимало: «допомогли» аферисти чи шахраї, повернувся із зони, вигнали родичі. Звичайно, сидючи за комп'ютером, легко розмірковувати, що такі особи — покидьки суспільства. І якби я раптом залишилася без квартири, то робила б усе, щоб знову стати на ноги. Але життя іноді б'є дуже боляче, і не в кожного вистачає сили вистояти під цими ударами...

Для того, щоб повернутися до нормального існування, людина повинна постаратися, а психологія бомжа якраз у тому й полягає, щоб жити без будь-яких зусиль. Запропонуйте такому попрацювати — він відмовиться. Навіщо трудитися, якщо завжди щось можна знайти на смітнику? Усі бомжі над-

звичайно ліниві. Вони спокійно плывуть за течією, не борючись із обставинами та власними недоліками. Одного такого чоловіка я запитала, чому він ніде не працює. У відповідь почула: «Це ж треба кожен ранок вставати, костюм якийсь знайти, гроші на маршрутку. Стирчати на роботі до 18-ї години. Хіба це життя?»

... ВДЯЧНІСТЮ ДОЛІ ЗА ТЕ, ЩО НЕ ПРАЦЮЮ ВОДІЄМ ТРОЛЕЙБУСА

У редакцію зазвичай добираюся електротранспортом. У годину пік він хоч і не комфортний — тісно й штовхаються — але вельми цікавий як місце для спостережень за людьми. Побачені там ситуації проти власної волі змушують стати філософом. От і нещодавно, їдучи на роботу, я спостерігала неперевершену сцену. На кільці біля розважального центру «Промінь» на дах нашого тролейбуса щось із гуркотом упало, і машина зупинилася. Пасажири спершу невдоволено загомоніли, але за мить усі дружно дивилися у вікно. Поглянути було на що! Із кабіни водія вистрибнула молода вродлива дівчина. Її розпущене темно-русє волосся до плечей виблискувало на сонці, мов у рекламі шампуню. Красуня вилізла на дах тролейбуса, спустилася звідти, посмикала за реміні, повернулася в кабіну і вдруге вийшла звідти з... кувалдою.

Тим часом на горизонті з'явився інший «рогатий». Він зупинився поруч із нашим, і з нього на допомогу першій дівчині зістрибнула ще одна жінка-водій. Ви не повірите, але ця теж була вродлива і з гарним волоссям! Разом вони взялися усувати поломку. Всі пасажири зачаровано дивилися, як дві моделі завзято луплять кувалдою по залізяці — надягають на «роги» деталь, що звється «башмак». Я подумала, що за таку роботу цим жінкам треба платити по 15 тисяч гривень, не менше. І подякувала долі за те, що працюю журналістом, а не водієм тролейбуса. ■

■ Кримінал

У МАНЕВИЧАХ ПОЛІЦІЯ ЗАТРИМАЛА НАРКОТОРГОВЦЯ

Його взяли на «гарячому» під час чергового збуту канабісу (на фото)

ФОТО ua.korrespondent.net.

Олег ПЛАЗОВСЬКИЙ

Провівши санкціонований обшук за місцем проживання 26-літнього наркоділка, оперативники вилучили ще чотири паперові пакунки із зеленою речовиною рослинного походження, схожою на канабіс. Окрім цього, у молодого чоловіка поліція виявила і засоби для його вживання.

Вилучене направили на дослідження до Волинського науково-дослідного експертно-криміналістичного центру МВС України. Санкція інкримінованої наркоторговцю статті передбачає від шести до десяти років позбавлення волі з конфіскацією майна. Досудове розслідування триває. ■

РЕКЛАМА

Волиньрада запрошує представників громадських об'єднань, які опікуються питаннями захисту інтересів громадян у сфері охорони здоров'я або у сфері запобігання корупції і антикорупційної діяльності, до складу конкурсної комісії

Відповідно до Порядку проведення конкурсу на зайняття посади керівника державного, комунального закладу охорони здоров'я, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 27 грудня 2017 року № 1094 (зі змінами), обласна рада оголошує конкурс до складу конкурсної комісії серед осіб, делегованих громадськими об'єднаннями з питань захисту інтересів громадян у сфері охорони здоров'я та/або у сфері запобігання корупції і антикорупційної діяльності (за умови реєстрації таких громадських об'єднань не менш як за два роки до дати рішення про проведення конкурсу).

Пропозиції щодо кандидатур приймаються за адресою: м. Луцьк, майдан Київський, 9, каб. 323.

Термін подання заяв: 20 календарних днів від дня опублікування оголошення.

Громадські об'єднання, які бажають делегувати осіб для участі у конкурсі, подають до Волинської обласної ради такі документи:

- подання про внесення кандидатури для участі у конкурсі;
- автобіографію та заяву претендента про згоду на участь у конкурсі;
- установчі документи громадського об'єднання;
- копію паспорта претендента на участь у конкурсі.

ОГОЛОШЕННЯ

Комунальна установа «Управління будинком Волинської обласної ради» оголошує про наміри передати майно в оренду, а саме:

— на другому поверсі нежитлове приміщення, яке складається з кабінетів №1-13 (19,9 кв. м.); №1-14 (13,6 кв. м.); №1-15 (14,5 кв. м.) за адресою: Волинська область, місто Луцьк, вул. Лесі Українки, 9;

— площадку асфальтну площею 244 кв. м., за адресою: Волинська область, місто Луцьк, вул. Паркова, буд. 2.

Заяви приймаються протягом 10 робочих днів від дня виходу оголошення з 30 липня по 13 серпня.

За детальною інформацією звертатися за адресою: м. Луцьк, Київський майдан, 9, кабінет 611, або за тел.: 77-82-71, 77-82-70, мобільний (095)861-82-83.

■ Секрет успіху

ПІВ РОКУ З «АТБ»: ЩО ЗМІНИВ ЛІДЕР ВІТЧИЗНЯНОГО РИТЕЙЛУ

Перша половина 2019-го вже минула, ставши історією. Надважлива для української фінансової стабільності та незалежності торговельна галузь протягом цих місяців зазнала помітних змін, причому позитивних

«Купівельні запити змінюються дуже динамічно, і наше основне завдання — завжди бути на пів кроку попереду».

«Ефективна діяльність визнаного драйвера української торгівлі позитивно впливає на економіку кожного з регіонів присутності «АТБ».

Захар МИРНИЙ

Прикладом тому може слугувати динамічний розвиток компанії «АТБ-Маркет» — багаторічного лідера (за товарообігом, темпами розвитку, обсягами сплати податків, кількістю супермаркетів, картою присутності у регіонах, асортиментом, чисельністю працівників тощо) вітчизняного ритейлу.

Протягом першого півріччя 2019-го відкрили 35 нових дискаунтерів «АТБ» європейського зразка з відповідним рівнем обслуговування та комфорту. Було впроваджено інноваційні системи енергозбереження, освітлення, опалення, кондиціонування, втілено сміливі дизайнерські рішення. Мережа «АТБ» підкорила й нову область країни. В Ужгороді запрацював перший дискаунтер на За-

карпатті. Карта присутності торговельних представництв, інфраструктурних об'єктів і потужностей власних виробників компанії нині охоплює вже 23 області України, серед яких і наша Волинь.

Отож, сьогодні у 262 населених пунктах, зокрема й у Луцьку, цілодобово працюють 1025 дискаунтерів мережі «АТБ» (202 з них уже за новою концепцією). Їхній загальний товарообіг протягом лише першого півріччя 2019-го досяг 59,4 млрд грн, що на 23% перевищує показники попереднього аналогічного періоду.

«Ми продовжуємо динамічно розвиватись, удосконалювати й упроваджувати нові технології, тестувати нові сервіси.

Купівельні запити змінюються дуже динамічно, і наше основне завдання — завжди бути на пів кроку попереду», — розповідає Борис Марков, голова Ради директорів, генеральний директор корпорації «АТБ», — якщо говорити про реконструкцію дискаунтерів, то це, безумовно, капіталомісткий процес. Проте ці інвестиції цілком доцільні, оскільки оновлені супермаркети приваблюють нових покупців, зростає товарообіг і середній чек. Водночас завдяки впровадженню сучасних енергоефективних технологій помітно знижуються витрати».

Ефективна діяльність визнаного драйвера української торгівлі позитивно впливає на економіку кожного з регіонів

присутності «АТБ». Найбільший національний ритейлер наповнює бюджети різних рівнів, серед яких і наша луцька міська скарбниця. З початку цього року підприємства групи компаній «АТБ» сплатили 5,71 млрд грн податків і митних зборів, що перевищило аналогічні показники 2018 року на 33%. І це не кажучи про створення нових робочих місць, яких так потребує наша країна. На підприємствах і торговельних представництвах корпорації «АТБ» сьогодні працюють, отримують гідну заробітну платню, безкоштовну фахову освіту у власних навчальних центрах компанії, якісний соцпакет та, відповідно, впевненість у завтрашньому дні більш як п'ятдесят тисяч українців. «АТБ» вже понад десять років поспіль є лідером за темпами розвитку й одним із найбільших роботодавців країни. Саме ця чимала команда професіоналів, зокрема й лучан, сумлінно та самовіддано працює, щоб ми з вами мали можливість за мінімальною ціною отримувати більш як три з половиною тисячі найменувань (загальний асортимент супермаркетів «АТБ») якісних і гарантовано свіжих продуктів. Власне, цінова політика в компанії залишається незмінною за будь-яких обставин на торговельному ринку. Вартість товарів на полицях дискаунтерів мережі завжди на 10–15% нижча за середньоринкову. А за умови постійних акційних пропозицій та бонусних програм загальна

економія для покупця може перевищити 40%. Тримати таку високу планку дає змогу принципова позиція «АТБ-Маркет» — співпрацювати з виробниками винятково напрямом. Відповідно у супермаркеті мережі бачимо так звану першу ціну. До неї не увійшли значні відсотки посередників або представників. Зважаючи на величезні обсяги товарообігу та багаторічну ділову репутацію «АТБ», виробники й самі хочоче погоджуються на поступки, пропонують вигідні та, навіть, ексклюзивні умови. Окрім того, значно економити кошти власних покупців, яких, до речі, згідно з останніми даними у дискаунтерів мережі нараховується більш як три з половиною мільйони, «АТБ» дозволяє потужне власне виробництво. До асортиментного переліку магазинів входять власні торговельні марки абсолютно всіх ціннових категорій: преміальний сегмент представляє ТМ «De Luxe Foods & Goods Selected», середній плюс — ТМ «Спецзамовлення АТБ», середній — ТМ «Своя лінія», бюджетний (найбільш економний) — ТМ «Розумний вибір». Загалом власними виробниками «АТБ» у супермаркетах представлено понад 900 найменувань товарів першої необхідності та продуктів харчування. Цей так званий ексклюзивний асортимент на полицях численних дискаунтерів мережі гарантовано відповідає найвищим міжнародним стандартам якості, а коштує значно дешевше ніж усі аналоги інших брендів. Адже до його вартості не потрібно додавати видатки на транспортування, зберігання тощо. У вигаді, звичайно ж, залишається саме покупець, зокрема й у нашому головному місті Волині. ■

■ Ринок праці

На Волині вперше в Україні реалізовується проєкт «Успішна громада»

Обласна служба зайнятості започаткувала його ще в грудні минулого року

Євгенія СОМОВА

Як повідомив її очільник Роман Романюк під час прес-туру, задум покликаний сприяти економічному розвитку території шляхом створення робочих місць, забезпечення мешканців роботою, розширення можливостей для їхньої самореалізації. У його рамках служба зайнятості досліджує потребу кожної з 51 ОТГ Волині у фахівцях. Її спеціалісти здійснюють підбір, професійне навчання, перепідготовку і підвищення кваліфікації кадрів. Серед напрямків співпраці — інформування мешканців громад і роботодавців про послуги державної служби зайнятості, актуальні вакансії, сприяння розвитку самозайнятості жителів та власного бізнесу і т. д.

За словами Романа Романюка, його підлеглі йдуть до людей, не чекаючи поки вони звернуться до них. Фахівці служби зайнятості про-

«Маємо 10 тисяч гектарів землі на Волині та у Рівненській області», — розповідав Анатолій Никонюк (перший зліва).

водять індивідуальні прийоми, профорієнтаційні заходи, візні акції, тренінги, семінари. За трохи більш як 6 місяців реалізації проєкту 5100 жителям ОТГ надали 6266 послуг на місці — у громаді. Водночас організували 51 робоче місце. У співпраці з громадською організацією Волинський інститут підтримки та розвитку громадських ініціатив служба зайнятості проводить тренінги в ОТГ, на яких вчать писати проекти, шукати можливості для впровадження підпри-

ємницьких ідей та додаткове фінансування для громад. У результаті 9 селян підписали договори про співпрацю з компанією «Укрмілкінвест» і розпочали будівництво молочних ферм, а 80 безробітних, 23 з яких проживають на території 15 ОТГ, започаткували власну справу.

Важливим напрямком діяльності Центру зайнятості є співпраця з ОТГ для організації громадських робіт. До участі у них цього року було залучено 530 осіб, 44 з яких працював-

Роман Романюк: «Техніка в «Городищі» — вищий клас!»

товані на постійне місце. Загалом упродовж січня — червня цього року за сприяння служби зайнятості знайшли роботу 3439 жителів ОТГ. Збільшилася кількість працевлаштувань, готових запропонувати її. Так, на 1 липня 2019 року у базі даних є майже 4 тисячі пропозицій. Окрім цього, служба зайнятості цього року започаткувала акцію «Робота на літо і не тільки». На неї відгукнулося 135 роботодавців, які запропонували 272 вакансії для студентів та всіх охочих підзаробити.

— Потрібно не тільки створювати ОТГ і передавати їм повноваження, залишаючи наодинці з проблемами, а й допомагати їх вирішувати, підтримувати у розвитку, — підсумував сказане Роман Романюк. —

Наше завдання, як сучасної сервісної служби — допомогти громаді стати успішною, використовуючи доступні для нас інструменти. І тому ми націлені на співпрацю.

Про успішну взаємодію служби зайнятості журналістам розповіли і в Городищенській ОТГ Луцького району, де вони побували. Зокрема, керівник ТзОВ «Городище» Анатолій Никонюк повідомив, що завдяки цьому вдалося підготувати двох машиністів крана. А загалом 50 безробітних було працевлаштовано за її направленням. Серед них спеціалісти, в яких громада відчувала гостру потребу — агроном, тракторист, зоотехнік, машиніст навантажено-розвантажувальних машин, водій. ■

■ **Футбол**

ПЕРШИЙ ТАЙМ ПОЧАЛИ «ЗА ЗДОРОВ'Я», ДРУГИЙ — «ЗА УПОКІЙ»...

На старті змагань чинний «бронзовий» призер Першої ліги спіймав прикрого облизня в Краматорську

Сергій ХОМІНСЬКИЙ

Чемпіонат України з футболу, Перша ліга. 1 тур. «Авангард» (Краматорськ) — «Волинь» (Луцьк) — 3:2 (0:1 — Сіаваш Хагназарі, 4 хв; 1:1 — Юрій Сеницький, 50 хв; 2:1 — Віталій Собко, 53 хв; 3:1 — Вадим Яворський, 70 хв; 3:2 — Валерій Болденков, 90+1 хв).

27 липня. Краматорськ. Стадіон «Авангард». 1600 глядачів. Головний суддя Павло Дубровець (Житомир).

На старті нового чемпіонату на «бронзового» призера минулої першості луцьку «Волинь» чекало доволі серйозне випробування — виїзний поєдинок із традиційно складним для волинян краматорським «Авангардом».

Проте матч розпочався для гостей якнайкраще. Вже в дебюті зустрічі іранський легіонер «Волині» Сіаваш Хагназарі вивів свою команду вперед.

На жаль, друга половина поєдинку склалася для підопічних Андрія Тлумака вже якнайгірше — пропустили один, а за ним і другий...

Згодом краматорці ще раз продемонстрували лучанам, хто на їхньому «Авангарді» господар — «відвантажили» у ворота гостей ще й третій.

На доданих хвилинах зустрічі лучани таки зуміли відквитати один м'яч завдяки вдало підставленій Валерієм Болденковим нозі. Вийнявши м'яч із сітки воріт суперника, гості чимдуж помчали з ним до центру поля, проте уникнути поразки не змогли.

Вкрай неприємний старт для команди, яка знову анонсує на сезон плани виходу в Українську Прем'єр-лігу. Проте й надто побиватися не будемо. Віритимемо, що тренерський штаб зробить правильні висновки, і надалі гравці «Волині» тишитимуть нас пере-

На жаль, цього разу свято було не на нашій вулиці...

Фото: fevangard.com

« У сезоні 2019/2020 усі три призери Першої ліги одержать путівки в УПЛ. Натомість звітля «вилетить» лише остання 12-та команда — отож склад учасників вищого дивізіону українського футболу в сезоні 2020/2021 розшириться до 14. »

могою за перемогою.

Зауважимо, що в сезоні 2019/2020 усі три призери Першої ліги одержать путівки в УПЛ. Натомість звітля «вилетить» лише остання 12-та команда — отож склад учасників вищого дивізіону українського футболу в сезоні 2020/2021 розшириться до 14.

Тобто боротися таки справді є за що! Зазначимо, що старе завдання у складі «Волині» розв'язувати значною мірою оновлена команда. Перед стартом сезону клуб презентував публіці цілу групу новачків: Назар Мельничук, Тарас Миха-

лик, Амбросій Чачуа, Віталій Пономар, Владислав Леванідов, Ярослав Котляров, Андрій Стрижеус, Андрій Зінь та Дмитро Харченко. Хтось із них є випускниками власної футбольної академії. А хтось — доволі відомими у футбольному світі людьми. Мова, звісно, насамперед про уродженця Любешова Тараса Михалика, якого ми добре пам'ятаємо за його виступами у 2006–2013 роках за київське «Динамо». Звітля він ще до початку російської агресії перебрався в московський «Локомотив», за який продовжив

виступати й після анексії Криму та збройної агресії Кремля на Донбасі... Але ж хіба він один такий? Та й чи багато у складі «Волині» було гравців, які мали за плечима 32 матчі у футболці Національної збірної? У жовтні Тарасові, щоправда, «стукне» вже 36, проте для хорошого захисника й це ще не ветеранський вік...

Що ж до суперників «Волині» у новому сезоні, то у їхньому складі також відбулися зміни. СК «Дніпро-1» та «Колос» тепер — на на заздирстві — гратимуть в УПЛ. У зворотному напрямку до Першої ліги мали вирушити «Чорноморець» та «Арсенал-Київ». Проте якщо одесити там справді гратимуть (і, вочевидь, будуть одними із претендентів на трійку призерів), то столичні «гармаші» через внутрішні проблеми знялися зі змагань — замість них несподівано підвищився у класі друголіговий запорізький «Металург» (це спроба відродити славу запорізького футболу).

Ми також пам'ятаємо, що «Кобра» та «Зірка» не дограли попередню першість, знявшись зі змагань Першої ліги. «Суми» стійко протрималися до самісінького кінця, проте були позбавлені професійного статусу.

Замість цих трьох клубів до Першої ліги піднялися закапатський «Минай», «Черкащина» та кременчуцький «Кремінь» (до речі, незмінний учасник Вищої ліги чемпіонатів України шести перших сезонів).

Результати 1 туру: «Балкани» — «Рух» — 0:1; «Черкащина» — «Чорноморець» — 1:3; «Авангард» — «Волинь» — 3:2; «Агробізнес» — «Кремінь» — 2:2; «Оболонь-Бровар» — «Металург» — 3:3; «Гірник-Спорт» — «Миколаїв» — 1:3; «Минай» — «Прикарпаття» — 0:3; «Металіст 1925» — «Інгuleць» — 1:0.

РОЗКЛАД НАСТУПНИХ МАТЧІВ ПЕРШОГО КОЛА ЗА УЧАСТЮ «ВОЛИНІ»:

- 2 тур:** «Рух» — «Волинь», 4 серпня;
- 3 тур:** «Волинь» — «Прикарпаття», 10 серпня;
- 4 тур:** «Миколаїв» — «Волинь», 17 серпня;
- 5 тур:** «Волинь» — «Чорноморець», 24 серпня;
- 6 тур:** «Оболонь-Бровар» — «Волинь», 31 серпня;
- 7 тур:** «Волинь» — «Кремінь», 4 вересня;
- 8 тур:** «Інгuleць» — «Волинь», 8 вересня;
- 9 тур:** «Волинь» — «Балкани», 14 вересня;
- 10 тур:** «Металіст 1925» — «Волинь», 21 вересня;
- 11 тур:** «Волинь» — «Агробізнес», 28 вересня;
- 12 тур:** «Металург» — «Волинь», 5 жовтня;
- 13 тур:** «Волинь» — «Черкащина», 12 жовтня;
- 14 тур:** «Гірник-Спорт» — «Волинь», 19 жовтня;
- 15 тур:** «Волинь» — «Минай», 26 жовтня. ■

РЕКЛАМА

ОПАЛЕННЯ ВОДОПОСТАЧАННЯ КАНАЛІЗАЦІЯ
ПРОДАЖ • МОНТАЖ • ДОСТАВКА

м. Луцьк, вул. Шевченка, 22 teplo-port@ukr.net
(050) 888-47-16 (098) 888-47-55

ЧАС ГОТУВАТИ ВАРЕННЯ!
сьогодні у номері рецепти — пальчики оближеш!

Цікава
ГАЗЕТА +77
на вихідні

Там, де з'явилася Божа Матір, закроточив хрест. А кров ця не належить ні людині, ні тварині...

«ЦІКАВА»
ЗА 25 ЛИПНЯ
ЩЕ У ПРОДАЖУ!

А на сайті volyn.com.ua — ще більше неймовірних історій!

Читайте у «ЦІКАВІЙ ГАЗЕТІ НА ВИХІДНІ» за 25 липня:

Там, де з'явилася Божа Матір, закроточив хрест. А кров ця не належить ні людині, ні тварині...

«Для ворожих снайперів немає правил: медики для них — бажані мішені»

Історія до сліз: «Мама зрадила нас...»

Катрін Денъов зачарували... українські помідори

ЧАС ГОТУВАТИ ВАРЕННЯ:
у номері рецепти — пальчики оближеш!

ГУРТІВНЯ АГРОТЕХНІКИ

НОВІ МІНІ-ТРАКТОРИ
«Сінтай», «Джинма», «Фотон», «Донгфенг», ДТЗ (виробництва Японії, Китаю, Кореї)

ЕЛЕКТРО-, МОТОТЕХНІКА
МОТОБЛОКИ «Зірка» «Зубр», «Білорусь», «Моторсіч»

12-80 К.С.
Гарантія запасні частини, навісне обладнання, доставка. 5-15 К.С.

Доступні ціни Великий вибір

КРЕДИТ БЕЗ ДОВІДКИ ПРО ДОХОДИ НА 2 РОКИ З МОЖЛИВІСТЮ ВІДНОДУВАННЯ ВІДСОТКІВ

м. Луцьк, вул. Мамсурова, 21 (п-н цукрового заводу), маршрутки №4 та 9а
Тел.: (0332) 769-732, (099) 252-10-66
www.agrotehnika.info

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел. 72-39-32 E-mail: volyn10@i.ua

Повідомляємо читачам, що ціна приватного оголошення у нашій газеті — **30 грн за одне найменування + 10 грн, якщо ви бажаєте розмістити на сайті www.volyn.com.ua в рубриці «Господарські секрети»**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **80 грн за один раз публікації + 20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про послуги — **80 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою + **30 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу — **30 грн + 10 (за сайт)**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

НЕРУХОМІСТЬ

- Терміново продається у с. Озеряни Луцького району (25 км від Луцька) дерев'яний житловий будинок (5х16). Є літня кухня, льох, садок, 0,8 га приватизованої землі. Ціна за домовленістю. Тел. 097 76 26 981.
- Продаються два цегляні будинки на одному подвір'ї в м. Луцьку (р-н вул. Дубнівської) з усіма зручностями. Земельна ділянка — 6 соток. Тел.: 095 82 56 503, 099 47 62 577.
- Терміново продається будинок з усіма зручностями у с. Черевача Маневського району. Земельна ділянка — 0,40 га. Ціна договірна. Тел. 066 27 13 982.
- Терміново продається будинок (3 кімнати, велика кладовка) у с. Дідичі Ківерцівського району. Загальна площа 86 м кв. Біля будинку — літня кухня, хлів, дров'ятня, льох, криниця, садок. Будинок та земля (37 соток) приватизовані. Ціна 142 000 грн. Можливий продаж під виплату, торг. Тел.: 096 21 62 711, 066 74 50 522.
- Продається будинок (1 км від Луцька) без ремонту (11х5) з усіма господарськими спорудами. 0,38 га землі. Поруч — газ. Тел. 096 11 33 905.
- Продається будинок (95 кв. м, парове опалення, вода, душ, бойлер, меблі, холодильник). Є ділянка (11 соток). Ціна договірна. Документи для продажу підготовлені (смет. Колки, вул. Набережна). Тел. 097 30 56 818.

АВТОРИНОК

- Продається у с. Ромашківка Ківерцівського району двигун із автомобіля «ІВЕКО». Об'єм 2.5, простий дизель у зборі (коробка передач, стартер, генератор). Ціна 12 000 грн. Тел.: 063 69 04 794, 096 57 81 410.
- Продам автомобіль «Рено Меган», універсал, чорний колір, 1,6 л, бензин, 2007 р. в., відмінний стан. Тел. 050 70 33 823.
- Куплю автомобіль (можливо після ДТП або такий, що потребує ремонту). Тел.: 066 75 61 049, 098 62 69 296.

СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

- Продається білоруська навісна картопляна копачка (МТЗ, ЮМЗ) та кінний віз. Хороший стан. Тел. 098 91 86 208.
- Продам роторну косарку німецького виробництва. Тел.: 095 86 44 475, 097 54 08 920.
- Продам сівалку «Fiona», 2,5 м, в хорошому стані. Тел. 099 28 28 576.
- Терміново продам прес-підбирач «Клас-Маркант-40». Ціна договірна. Тел. 067 70 05 019.
- Продаються: картоплесортувалка КСП, навантажувач ТЗК_30, прийомний бункер, картоплесаджалка 4-рядна, стрічкові транспортери (від 1,6 до 9,5 м), навантажувач-стогомет, культиватори фрезерні, запчастини. Тел.: 050 61 07 082, 068 56 40 474.
- Куплю: косарку КІР, навантажувач КУН (можна по запчастинах), мотор-барабан, поворотний круг до фуражира. Тел. 066 12 96 842.
- Продається трактор Т-25 з плугом. Тел. 097 85 99 585.
- Продається нова решетна віялка. Тел. 066 71 51 662.
- Продам: копачки однорядні («Кухман» на два вентилятори, «Кромаг» (цибульник), «Шмутцер» — німецьке виробництво) та дворядні (причіпні, польське виробництво), сівалки (сошникові, анкерні (двокоморові) та кінні, картоплекомбайни «Карлик», «Болько», «Хассія». Тел.: 096 85 85 455, 098 11 67 547.
- Продається зернова навісна сівалка до трактора (привезена з Європи). Можлива доставка. Тел. 096 96 95 596.
- Продам: гноєрозкирачі, дискові борони, плуги, прес-підбирачі, обприскувачі, культиватори, картоплесаджалки, картоплекопачки, сівалки, сіногарабарки, розкидачі міндобри, косарки роторні, ґрунтофрези, зерношнеки, млини, а також запчастини та комплектуючі. Тел.: 067 47 87 264, 095 00 50 455, 095 81 59 912, 096 34 46 777.

● Продам мінітрактори (японського виробництва): «Кубота», «Янмар», «Ісеки», «Хіномото», «Мітсубісі» (від 17 до 80 к/сил). Повний пакет документів, без використання в Україні (фреза у подарунок). Можлива доставка. Тел.: 097 76 27 586, 050 56 17 800, 096 74 51 932.

● Продам: трактори Т-25, МТЗ, «Джон Дір», зернозбиральні комбайни, дискові борони, роторні косарки, обприскувачі (навісні та причіпні), саджалки, сівалки, плуги та плуги оборотні, культиватор для міжрядного та суцільного обробітку, картоплекомбайни, навантажувачі (фронтальні та телескопічні), гноєрозкидачі, розкидачі мінеральних добрив, шпагат «Юта», ґрунтофрези, зерношнеки, прес-підбирачі, шини до тракторів, твердопаливні котли «DEFRO», різна с/г техніка. Тел.: 097 23 95 170, 066 72 14 192.

РІЗНЕ

- Продам: торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формак, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
- Продам: торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та червону (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.
- Продам пиломатеріали: балки, крокви, дошки (обрізані та необрізані), рейки монтажні (в наявності, а також на замовлення). Доставлю. Тел.: 099 18 13 332, 097 64 92 371.
- Продам: торфобрикет, цеглу (нову та б/в), шифер (б/в), дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, цемент, глину, торфокрихту, землю (на вимостку). Вивезу сміття. Доставка автомобілем ЗІЛ (самоскид). Послуги мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 096 80 00 567, 050 72 27 271.
- Продам: цеглу, пісок, щебінь, відсів, глину, землю (на засипку), чорнозем, торфокрихту, дрова (рубані, чурками, метрові), бутовий камінь, цемент, жом. Вивезу сміття. Послуги автомобілем ЗІЛ (самоскид), мінінавантажувачем «Бобкат». Тел.: 050 60 97 986, 098 91 25 884.
- Продам: дрова рубані (твердої породи), торфобрикет, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в), пісок, щебінь, відсів, глину, чорнозем. Доставка. Послуги мінінавантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

- Продається дерев'яна вагонка хорошої якості з карпатської смереки, дерев'яні сходи та комплектуючі до них. Можливий монтаж сходів, доставка. Тел. 066 07 40 396, 067 94 80 197.
- Продаються віз на резиновоому ходу (ціна 5500 грн) та дійна коза (ціна 1000 грн). Тел. 099 31 55 260.
- Продам велику робочу спокійну кобилу. Локачинський район. Тел.: 050 14 88 589, 068 51 48 916.
- Продам робочу кобилу віком 3 роки у Рожищенському районі. Тел.: 095 45 50 187.
- Продам тільну телицю (Луцький район). Тел. 099 07 28 816.
- Продаються лошак (каро-гніда масть, 2 роки і 2 місяці) та мисливське цуценя (від пегої гончої та естонця, 2 місяці). Тел. 095 33 91 984.
- Продам молочну корову. Тел. 097 24 86 793.
- Продається теличка (2 місяці) від високопродуктивної корови. Тел. 050 44 85 464.
- Дорого куплю корів, биків, коней, лошат. Тел. 068 91 57 460.
- Куплю ВРХ, коней, биків, дорізи. Дорого. Тел.: 098 58 76 653, 050 19 32 639.
- Куплю коней, ВРХ. Тел. 098 25 75 859.
- Куплю корів, биків, коней, лошат. Тел. 068 91 57 460.
- Куплю ВРХ (корів, биків, телят), лошат, коней (дорізи). Тел.: 050 18 64 979, 097 07 72 211.
- Куплю теля (живою вагою). Тел. 098 28 15 167.

ПОСЛУГИ

- Чищу та реставрую подушки, ковдри, перини (пересипаю, перешиваю, кварцую). Під'їжджаю до кожного двору. Тел.: 066 70 45 841, 096 17 01 933.
- Виготовляю кольорові металеві штахети (шир. — 10, 11, 13 см), 28 кольорів (золотий і темний дуб). Тел.: 099 64 21 028, 096 12 92 588.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ

- Загублене посвідчення потерпілого від наслідків аварії на ЧАЕС (серія Б № 079496), видане 14.04.1993 р. на ім'я Довгун Іван Іванович, вважати недійсним.
- Загублене посвідчення інваліда війни (серія А № 003024), видане 17.04.2019 р. на ім'я Меньяло Віктор Олександрович, вважати недійсним.
- Загублений дозвіл на в'їзд вантажним автомобілем у країну Бельгія (№ ВЕ 100-10359), виданий на ім'я Серіков Руслан, вважати недійсним.
- Втрачене посвідчення учасника бойових дій (серія УБД № 440367), видане на ім'я Рохманко Олександр Іванович, вважати недійсним.

Пам'ятаємо, любимо, сумуємо

23 липня передчасно відійшов у Вічність

Володимир Олександрович ПАЩУК,

лікар, дитячий анестезіолог відділення інтенсивної терапії новонароджених КП «Луцький клінічний пологовий будинок». Справжній професіонал своєї справи, вірець відданості медицині, надійний друг та колега.

Адміністрація пологового будинку, профспілкова організація, колеги, друзі висловлюють щирі співчуття родині покійного, розділяють її горе.

Пам'ять про Володимира Олександровича назавжди збережемо у наших серцях.

Нехай земля йому буде пухом, а душа отримає вічний спокій і Царство Небесне.

ВІЗЬМУ НА РОБОТУ пилорамника

з досвідом роботи.

Житло надаю.

Адреса: Локачинський район, с. Маньків. Тел. 067 361-17-63.

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

(є у наявності, а також на замовлення): балки, крокви, дошки обрізані та необрізані, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення.

Доставка.

Тел.: 0976492371, 0991813332.

Терміново продається магазин у селі Носачевичі Рожищенського району площею 180 кв. м.

Є торговий зал, банкетний зал на 30 місць і два малих — по 6 місць, кухня, кладова, санвузол, котельня, паливний склад. Зроблено євроремонт. Тел. 0502742704.

ПРОДАЖ ● ГАРАНТІЯ ● СЕРВІС ● ДОСТАВКА

- міні-трактори
- сільгосптехніка
- запчастини (магазин)
- доїльні апарати

www.мінітрактор.укр
м. Луцьк, вул. Глушець, 55А
тел.: (0332) 24-20-04,
068-989-44-92, 066-150-89-10,
068-005-44-46 (магазин запчастин)

Блоки від виробника СТІНОВИЙ БЛОК

з дном —

20x20x40

без дна —

20x20x40

ПЕРЕСТІНОЧНИЙ БЛОК 20x10x40

20x30x40

ОПАЛУБНИЙ БЛОК

066 897-96-96

067 116-11-44

Волинський обласний організацій ВСА **ПОТРІБЕН ОХОРОННИК НА АВТОСТОЯНКУ.**
Тел.: 73-03-79, 0503398627.

НОМЕР ЕФЕКТИВНОЇ РЕКЛАМИ **770-770**

Прості люди

У свої 85 Тамара Макаренко згадує зйомки у фільмі з В'ячеславом Тихоновим

І... боїться, що її хату в Горохові розчавить велетенське дерево, яке загрозово нависло над помешканням

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

Цими днями Бог дарував Тамарі Олександрівні 85-ті іменини. Про що згадувала в цей ювілейний день? Говірлива й щира, наче на полотні червоними й чорними нитками, вишивала сумними й радісними спогадами своє життя. Найгарніші з них дивляться світлинами в багатьох сімейних фотоальбомах. Вродливий студентці Львівського культурно-освітнього технікуму пофортунило зніматися в епізодах кінострічки «Зірки на крилах», головну роль у якій грав знаменитий актор В'ячеслав Тихонов. На одній із фотографій залишилася на згадку родині ця чудова мить.

У юності відважилася разом із сестрою Анастасією поїхати на будівництво житла шахтарям у Краснодоні. Задля такої місії, яку називала почесною комуністична партія, дівчата завзято закінчили курси малярів-штукатурів. У далекому краї доля готувала Тамарі не лише нову професію — зустріч із коханням. Проте сімейне щастя, як це буває, тривало недовго. Разом із двома синовками жінка повернулася в рідний Горохов.

Ювілярка скільки живе — дорожить спогадами про дружбу із заслуженим працівником культури України, почесним громадянином Волині, композитором Степаном Кривеньким. Разом із Піснедаром їй судилося в 1950-их роках працювати в Горохівському районному будинку культури. Соловейковим чувся голос у солов'яках, у дуетах, тріо... А тим часом ладна була дітям прихилити небо, тому й перейшла на більш оплачувану посаду сестри-господини в районній лікарні. Щоб діти ні в чому не відчували нестатків, після робочого дня в травматологічному відділенні поспішала прибирати в райтелекомі.

...Напевно, ювілярка віддала б усе на світі, щоб зустріти в обіймах синів знакову життєву дату. Не судилося.

Фото Лесі ВЛАШИНЕЦЬ.

Ювілярка Тамара Олександрівна рада новій зустрічі з Неонілою, Андрієм і Амелією Кифоруками — внучкою, зятем і правнучкою.

Пережила найбільший для материнського серця біль: похоронила спершу молодшого Сашка, який загинув в автокатастрофі, шість років тому важка хвороба підкосила Віктора. Тепер її серце сяє материнською любов'ю до внучки Неоніли, наче сина, голубить словами її чоловіка

правнучок Сашко. З нагоди ювілею теж зробили добрий і мудрий бабусі й прабабусі незабутній сюрприз: привітали першими, Неля накрила на її честь святковий стіл. На ньому була й коронна страва, яку смачно, як ніхто інший, готує ювілярка, — наваристий холодець.

«Її серце сяє материнською любов'ю до внучки Неоніли, наче сина, голубить словами її чоловіка Андрія.»

Андрія. До прабабусі, наче до сонечка, горнеться їх квітонька-донечка трирічна Амелія. Молоде подружжя пані Тамара називає своєю опорою. На них надіється, якщо потрібно привезти продукти чи підсобити в інших хазяйських справах. Каже, що внучку й зятя — дільничного інспектора поліції старшого лейтенанта поліції Андрія Кифорука просити про поміч не треба. Самі знають, що бачити їх вона потребує якнайчастіше, тому й приїжджають по кілька разів на тиждень, балують смаколиками. Любить, коли гостює й трирічний

Родина тішиться, що Бог дає їй берегині здоров'я ще читати пресу без окулярів, поратися на кухні й перейматися домашніми клопотами.

Одна з турбот старенької — величезне дерево, коріння якого підіймається догори, страхаючи дім і його мешканку величезним стовбуром. Пані Тамара каже, що хтось із керівників міста в телефонній розмові пообіцяв акуратно позбавити її від тої загрози. «Тільки от швидше б», — бідкається жінка. І у свої 85 просить усім людям добра і родинної благодаті. ■

Сила духу

Фото kamin.rayon.in.ua.

Олександр Романюк з Іриною Завгородньою із Рожищенського району, з якою він грав у парі, та братом Максимом, що супроводжував його на фестиваль.

Ця бронзова нагорода — на вагу золота

Олександр Романюк із Сошичного Камінь-Каширського району після важкої травми пройшов разом зі своєю коханою жорстоку школу виживання і не впав духом. Цього літа він взяв участь у відкритому фізкультурно-оздоровчому фестивалі серед осіб з інвалідністю «Ніколи не здавайся», що відбувався у селі Соловичі Турійського району

Катерина ЗУБЧУК

Завжди приємно дізнатися щось новеньке із подальшого життя своїх героїв (про Олександра і його дружину Катю газета «Волинь» розповідала торік у публікації «Наречений у візку. Бо Саша + Катя = Любов!», а її донька — місячник «Так ніхто не кохав» — у статті «Іван вижив заради їхньої любові» — на фото внизу.

Тож коли натрапила у ЗМІ на повідомлення, в якому фігурувало прізвище Олександра Романюка, то відразу ж набрала номер його телефону. Хотілося і привітати з бронзовою нагородою на фестивалі, і дізнатися, що нового у житті незвичайної подружньої пари, яка проявила неабияку мужність, аби Сашко після травми не впав у депресію, і зараз не втрачає надії, що чоловік зро-

бить колись перші повноцінні кроки без допоміжних засобів. Як говорила Катя: «Я вірю в це, і готова чекати скільки треба». У телефонній розмові Олександр розповів, що цього разу на фестиваль, де він змагався у грі боча, його супроводжував двоюрідний брат Максим.

— А Катя?

На моє запитання чоловік промовив:

— А Катя якраз була у Польщі...

На заробітки жінка змушена їздити, бо на те, щоб Олександра лікувати, піднімати на ноги, потрібні кошти. Та й навіть у змаганнях брати участь, то треба всі витрати взяти на себе. А відмовитися від них молодий чоловік теж не може і не хоче, бо це частина його життя, спілкування з такими ж людьми, як і він, можливість випробувати себе. ■

Саша + Катя = справжнє кохання!

І він вижив заради їхньої любові

Ще про спорт читайте на с. 10.

www.volyn.com.ua
Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

«Газета Волинь» виходить двічі на тиждень: у вівторок і четвер.
Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»
ЗАСНОВНИК: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»
АДРЕСА РЕДАКЦІЇ І ВИДАВЦЯ: 43025, Луцьк, просп. Волі, 13
E-mail volyn.nova@gmail.com, reklama.volyn@gmail.com
Заснована 27 вересня 1939 року.»

Редакція залишає за собою право на літературне редактування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку авторів. Перевіривши або відтворивши у будь-якій формі матеріал, розміщений у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видавця заборонено. Публікації під рубриками «Обійнято», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе.
Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Приймальня 72-38-94	ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ	
Заступники головного редактора	Місцевого самоврядування і сільського життя	Реклами і маркетингу
Уліцький Василь Михайлович 72-39-89	Гарбарчук Костянтин Володимирович 72-51-02	Борох Сергій Іванович 77-07-70
Світківська Галина Йосипівна 72-20-07		Листів і зв'язків із читачами
Рузак Петро Макарович 72-38-94	Інформації	Снічук Христина Миколаївна 72-38-94
Римар Микола Анатолійович 72-38-94	Козюпа Мирослава Павлівна 72-61-21	Приватних оголошень
Наумук Сергій Васильович 72-51-02	Соціального захисту	Тимошук Руслана Борисівна 72-39-32
Відповідальний секретар	Сомова Євгенія Володимирівна 72-38-94	Спеціальні кореспонденти
Трофимчук Тамара Сергіївна 72-51-02	Економіки	Власюк Людмила Миколаївна 72-38-94
Заступники відповідального секретаря	Лісова Алла Степанівна (244) 3-11-78	Криштоф Олег Степанович 72-51-02
Харчук Олена Андріївна 72-06-66	Освіти і культури	Фотокореспонденти
Місюк Олена Миколаївна 72-06-66	Міщук Олександр Ярославович 72-06-66	Філюк Олександр Миколайович 72-06-66
Головний художній редактор	Головний бухгалтер	
Міщук Олександр Ярославович 72-06-66	Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07	
Головний бухгалтер		
Вдовиченко Тамара Федорівна 72-71-07		

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440
ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний.
Обсяг 3 друк. аркуші
ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС: 30 000
Регстраційний номер ВЛ №518-251Р 02.03.2018 р.
Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер», м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 тел.: (0352) 52-27-37. http://a-print.com.ua
Тижневий тираж 51300. Замовлення № 689.